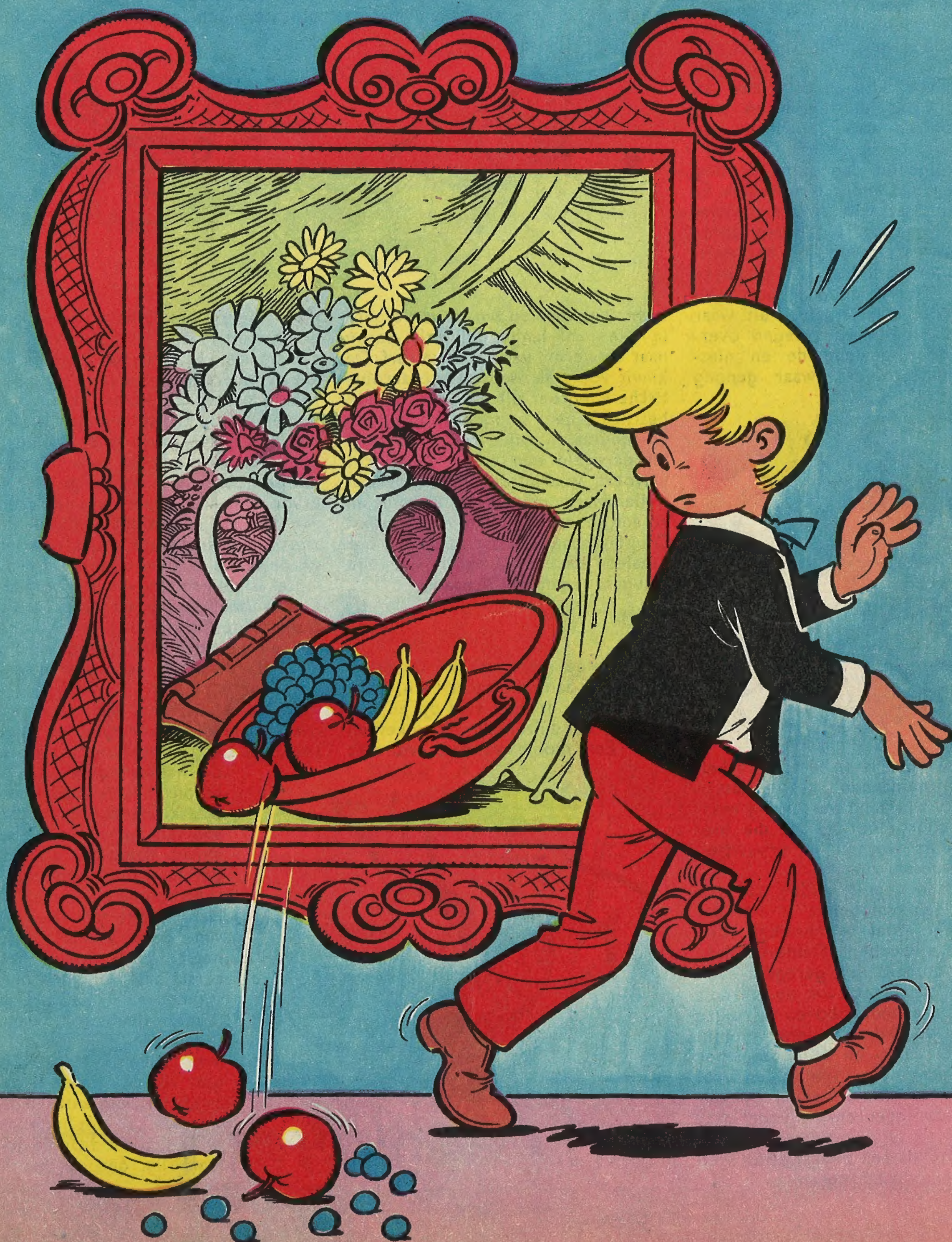
Nr. 23
6 JUNI 1964
VERSCHIJNT WEKELIJKS

SJORS
van de Rebellenclub

WE GAAN NAAR BUITEN

WAAROM DE VOGELS ZINGEN

Hoog in de top van een els zit een heggemusje en zingt het hoogste lied. Het is een musachtig vogeltje, dat echter een dun insektensnaveltje heeft en een blauwgrijs kopje. Het is maar een kort liedje, dat hij laat horen, maar hij herhaalt het steeds zo driftig, dat het één lange tierelier lijkt. Tien meter verder, op de laagste tak van een oude beuk, zingt een andere heggemus. Van tijd tot tijd onderbreken de vogeltjes hun voordracht even, vliegen op elkaar af, kibbelen wat en hervatten nog enthousiaster dan voorheen hun zang.

De volgende dag zingt er nog maar één. De ander is verjaagd. Er was geen plaats voor twee mannetjes van dezelfde soort. Dat is een van de redenen waarom vogels in het voorjaar zingen: om het rijk alleen te hebben. Zo'n vogelman zoekt zich een aantrekkelijk terreintje uit, waar voldoende dekking is tegen overvallen door gevleugelde en niet-gevleugelde rovers, waar genoeg

eten te vinden is en waar verscheidene uitmuntende nestelplaatsen zijn. Met zijn zang vertelt hij mannelijke soortgenoten, dat die hier niet geduld worden, en vrouwtjes, dat ze welkom zijn.

Niet alle vogels vinden dat hun zang alleen voldoende is om dat tweeledige doel te bereiken. Een grasmus bijvoorbeeld fladdert tijdens zijn gebrabbeld lied geregeld even van zijn concertpodium op, verheft zich een paar meter boven de ruigte en duikt er dan al zingend weer in onder. De gras- en de boompieper klimmen al zingend veel hoger, alsof ze een heel steile heuvel opklauteren, maar geen enkele vogel gaat zo hoog als de akkerleeuwerik, die al zingend als een zwarte stip tegen de hemelkoepel hangt.

De houtduif vliegt schuin omhoog, klapt dan met de vleugels en zeilt met stijve wieken in sierlijke boogvlucht een paar meter omlaag. Dat herhaalt hij steeds weer en zo lijkt het of de doffer een soort lenteballet uitvoert. De wulp vindt dat zijn prachtige, weemoedige triller ook niet voldoende is om zijn geliefde te veroveren. Met vlugge wiekslag stijgt hij enkele tientallen meters

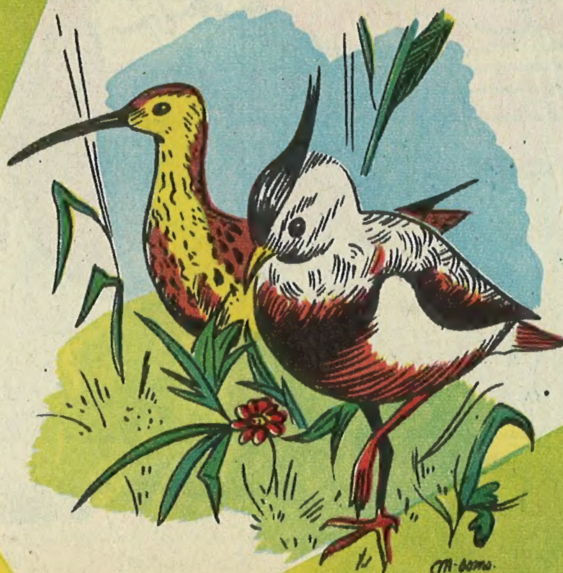
boven het veen en zweeft vervolgens in een heel lange glijvlucht terug naar de wereld van heide en turf. De kievit voert al roepend een acrobatische vliegtoer uit en de watersnip beschrijft heel hoog boven weiden en moerassen wijde cirkels, terwijl hij geregeld een steile duikvlucht uitvoert, waarbij de lucht door zijn trillende vleugelveertjes stroomt en zo een snorrend geluid veroorzaakt. De fazanthaan slaat tijdens het kraaien een doffe roffel met zijn vleugels tegen zijn lichaam.

VLINDERS

De weide is net wakker. De dauw hangt nog aan de grassprieten, maar de zon droogt hem snel op en dan openen de duizenden bloemkelken zich. Een mooie vlinder, wit met oranje hoeken aan de voorvleugels, vliegt boven de lila weelde van de pinksterbloemen. Geregeld strijkt ze daar even op neer. Als ze de vleugels tegen elkaar vouwt, versmelt ze helemaal met haar omgeving. De onderzijde van de vleugels heeft een camouflagetint met wat groen en grijs en allerlei grillige streepjes. Ze heeft een speciale voorkeur voor de pinksterbloemen, niet om nectar uit de kleine kelken te halen, maar om er haar eitjes op te leggen. Van dit plantje leven haar rupsen. Zo hebben alle vlinders een binding aan bepaalde planten. De koolwitjes leggen hun eieren op kruisbloemigen, waartoe het herderstasje onder andere behoort, maar ook de verschillende koolsoorten; het citroentje zorgt ervoor dat haar rupsen kunnen eten van de blaadjes van het vuilhout, de rietspinner legt haar eitjes op riet en de eikebladroller deponeert haar legsel in de kruinen van eikebomen. Enkele heel mooie vlinders — de atalanta, de dagpauwoog en de kleine vos — brengen hun jeugdstadium door op de stekelige bladeren van brandnetels.

Als een blauw waas daalt de avond over het land. Lekker ruikt de kamperfoelie. Op dat zoete aroma komen de nachtvlinders af. De mooie bruine beer, de weeskinderen en andere soorten suizen in snelle vlucht door het donker om met hun lange roltong honing op te zuigen. Het tweede stel vleugels van deze nachtvlinders heeft fraaie tinten, het eerste paar heeft een uitstekende schutkleur. Dat is maar goed ook, want tijdens de dagslaap ziet men alleen het eerste paar vleugels en door de tinten daarvan worden de vlinders één met hun omgeving, zodat ze niet gemakkelijk ontdekt worden.

Harry Wonink

DINKIE
DOOR
CAROL VOGES

ALSJEBLIEFT, BEO, GEEN OOSTERSE SPIJZEN OF DRANKEN, MAAR LEKKERE CHOCOLADEMELK MET BESCHUITJES! DAT WIL ER WEL IN!

INTUSSEN...
WIE WEET WONEN HIER WEL GOEDE LIEDEN, DIE VAN DE KLETS-NATTE OMAR-BEN-HASSAN EEN MOOI KLEEDJE WILLEN KOPEN!

KLOP KLOP KLOP KLOP
HEE, ER WORDT GEKLOPT! WIE IS ER NU MET DIT WEER NOG BUITEN? IK ZAL MAAR EENS GAUW GAAN KIJKEN!

DAG, MEISJE. KOOPMAN OMAR HEEFT MOOIE KLEED-JES EN TAPIJTEN MET ECHTE...
BESTE MAN, WIJ HEBBEN GEEN KLEED-JES OF TAPIJTEN NODIG, MAAR KOM TOCH BINNEN, U BENT KLETSNAT...

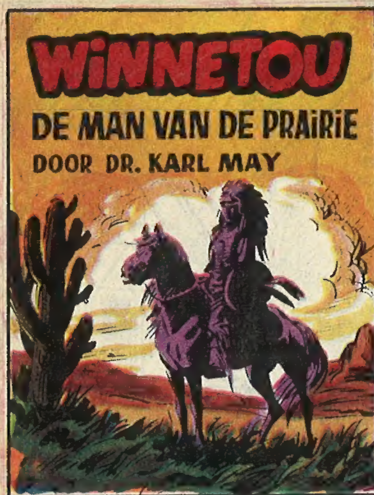

GRUTJES, MENEER OMAR, WAT BENT U NAT! GEEF UW JAS MAAR HIER, DAN ZULLEN WE DIE EENS FIJN VOOR U DROGEN!
DINKIE, WIE IS DAAR?

OPA, DEZE MENEER IS... EH... EEN...
WIE IS DEZE NATTE FIGUUR, DINKIE? WIE HEB JE NU TOCH BINNENGELATEN?

EDELE HEER, MIJN NAAM IS OMAR-BEN-HASSAN EN DIT MEISJE VROEG MIJ OM BINNEN TE TREDEN EN TE SCHUILEN VOOR HET NOODWEER DAT BUITEN WOEDT. TOT MIJN SPIJT STAAT MIJN KARRETJE MET TAPIJTEN NOG IN DE STORTBUI!

BESTE MENEER HASSAN, ONZE DINKIE HEEFT EEN HART VAN GOUD. U BENT ONZE GAST, U BLIJFT GEZELLIG BIJ ONS. HET IS HIER LEKKER WARM EN GEZELLIG. EN UW KARRETJE ZETTEN WE OP EEN DROOG PLAATSJE!

U KOMT TROUWENS ALS GEROEPEN. IK ZAT NET EEN BOEK MET OOSTERSE VERHALEN TE LEZEN. DAAR WIL IK MET U NOU EENS GEZELLIG OVER PRATEN!

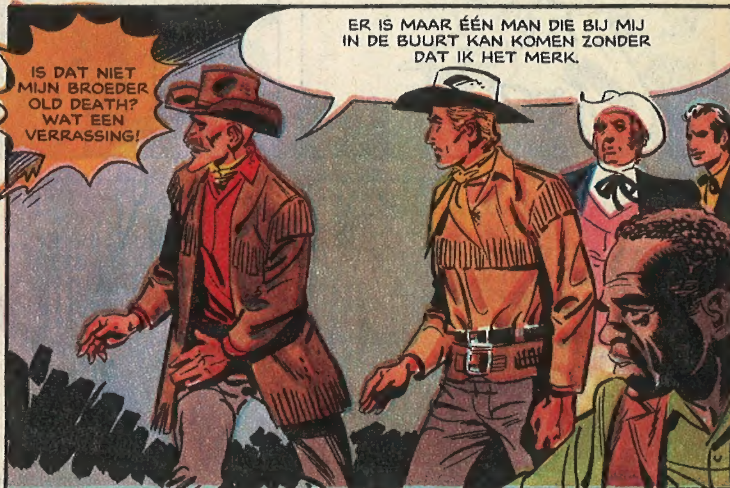
DE INDIANEN GELOVEN DAT DE KRIJGER, DIE ZIJN PIJP EN ZIJN MEDICIJNZAKJE KWIJTRAAKT, NA ZIJN DOOD DE SLAAF WORDT VAN DEGENE DIE DIE DINGEN IN HANDEN HEEFT GEKREGEN. HET NIEUWE OPPERHOOFD VAN DE COMANCHEN IS DAN OOK RAZEND EN WANHOPIG.

OLD DEATH EN ZIJN GEZELSCHAP TREKKEN WEG UIT HET KAMP VAN DE COMANCHEN.

PLOTSELING...
DE APACHEN VALLEN AAN!
PANG! PANG!
Hiiiiiiiiii

KORTE TIJD LATER WEERKLINKT DE OORLOGSKREET VAN DE APACHEN.
DAAR HEB JE ZE AL!

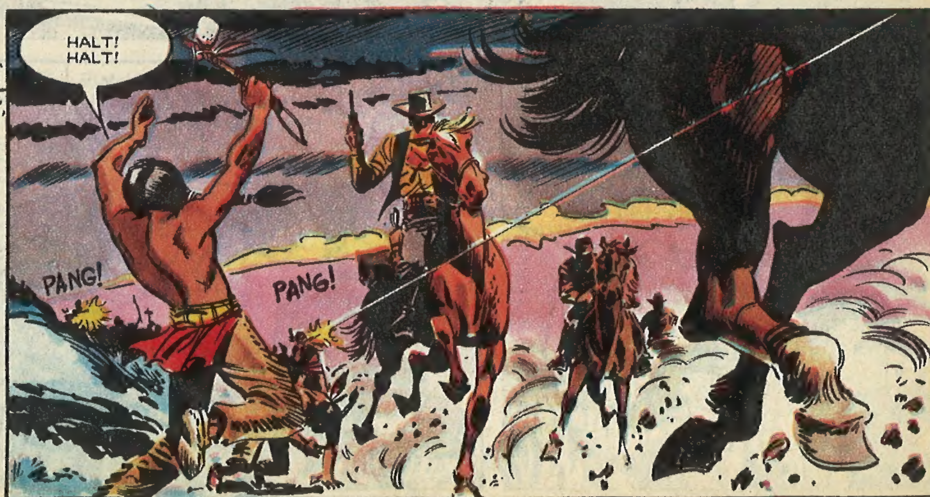

ER IS MAAR ÉÉN MAN DIE BIJ MIJ IN DE BUURT KAN KOMEN ZONDER DAT IK HET MERK.
IS DAT NIET MIJN BROEDER OLD DEATH? WAT EEN VERRASSING!

WINNETOU!
JA, IK BEN HET! MAAR IK HEB GEEN TIJD. ZODRA HET LICHT WORDT, ZULLEN HIER ZESHONDERD APACHEN SAMENKOMEN OM DE VERRADERS TE STRAFFEN.

IK GA NU WEG. WACHT HIER NOG TIEN MINUTEN EN VOLG ME DAN. WE TREFFEN ELKAAR WEER BIJ DE INGANG VAN DE VALLEI.
IN ORDE!

VOOR IK WEGGA, ZAL IK DIE SCHURK ZIJN OUDE PIJP MAAR TERUGGEVEN. LET OP! HOU JE KLAAR OM ERVANDOOR TE GAAN ZO GAUW IK HET TEKEN GEEF.

PLAF!
OPSTIJGEN!

HALT! HALT!
PANG!
PANG!

Tiger Joe
had zijn vriend Slokje
bevrijd uit de handen
van Papoulos,
Storm en Hunter.
Zou Sheila Keeler nu nóg
met hen in zee willen gaan?

TIGER-JOE

redder in de nood

De vrolijke vijf

De vriendinnen waren in het kasteel. Tony, een vreemde figuur, die iets te maken had met de acteur Philip, was er ook. Hij zakte op zeker moment door de vloer...

van de Edelweiss-school

Leden van natuur- en dierenbeschermingsverenigingen in Spanje spannen zich al jaren in om de *capra hispanica*, een bepaald soort berggeit, voor uitsterven te behoeden. In het nationale park Cazorla heeft deze bescherming al succes gehad: in 1950 waren daar nog maar tweeduizend dieren, nu zijn er ruim vierduizend. Gebieden in de Sierra Nevada en in de provincies Albacete, Valencia en Carceres, waar de dieren voorkomen, zijn verboden voor jagers.

Amerikaanse archeologen hebben in de Jordaanvallei de ruïnes gevonden van een stad, die minstens vijfduizend jaar oud moet zijn.

Jennifer Bishop, een meisje uit Cape Leveque in het westen van Australië, gaat naar school zonder ooit haar onderwijzer of haar klasgenoten te zien. Haar vader is vuurtorenwachter op Cape Leveque en hun naaste buren wonen honderden kilometers ver. In de vuurtoren is een ruimte als klaslokaal voor Jennifer ingericht. Via de radio staat ze in verbinding met een klas in Derby. Jennifer kan op deze manier de lessen volgen en haar onderwijzer en klasgenoten verstaan en met hen spreken zonder dat ze hen ziet.

Nieuws in het kort

Hamburg en nog tien andere Westduitse steden hebben plannen om een ondergrondse aan te leggen.

In november van het vorig jaar is ten zuiden van IJsland een nieuw eiland ontstaan, dat de naam Surtsey heeft gekregen. De „geboorte" van dit vulkanische eiland ging gepaard met enorme explosies, als gevolg waarvan miljoenen tonnen roodgloeiend rots- en lavagesteente aan de oppervlakte kwamen. De stoomzuil, die zich bij dit proces ontwikkelde, bereikte een hoogte van meer dan een kilometer.

Passagiers van een bus in het noorden van Noorwegen kregen onlangs de verrassing van hun leven toen bij een halte een... rendier instapte. Het rendier was van de kudde afgedwaald en op de openbare weg beland. Een man, die bij de bushalte stond te wachten, ontfermde zich over het verdwaalde dier. Toen de bus arriveerde, stapte hij samen met zijn beschermeling in en kocht twee kaartjes. Onderweg haalde de bus de kudde in, waarop men het rendier liet uitstappen.

Het aantal brieven en kaarten, dat de Britse posterijen met Kerstmis en nieuwjaar van het vorig jaar te verwerken kregen, beliep welgeteld 999.105.935.

Op 4 april jongstleden bestond de NATO, de Noordatlantische Verdragsorganisatie, vijftien jaar. De NATO is in 1949 opgericht en telde toen twaalf leden. Nu zijn er vijftien landen bij aangesloten.

De oudste stad van Zweden is Helgö op het eiland Ekerö. Recente onderzoekingen door archeologen hebben uitgewezen, dat dit stadje al bestaat sinds de tweede eeuw voor het begin van onze jaartelling. Birka, dat voorheen als de oudste stad van het land gold, is hiermee op de tweede plaats gekomen.

Een klein Arabisch staatje aan de Perzische Golf heeft onlangs zijn eerste postzegels uitgegeven. Het is Abu Dhabi en op de zegels staat het portret van Shaikh Shakhbut bin Sultan, de heerser over dit gebied. Tot voor kort was er in heel Abu Dhabi geen enkel postkantoor te vinden, terwijl van de twintigduizend inwoners er slechts een paar konden lezen en schrijven. Alle postzakken liepen via het buurland Bahrein. In maart van dit jaar is daar verandering in gekomen; toen zijn de eerste twee postkantoren in Abu Dhabi geopend. Dit kleine landje bestaat voor het grootste gedeelte van de olie, die voor zijn kust wordt geboord.

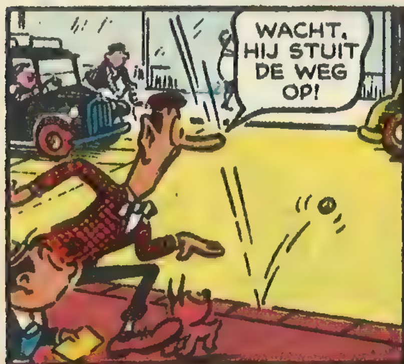

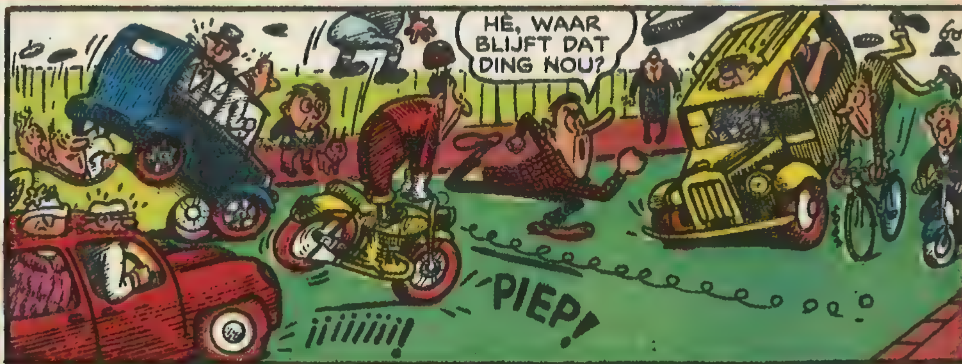
MUG en MIK

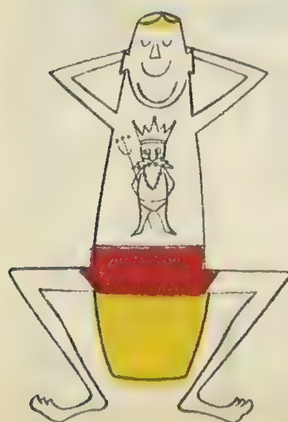

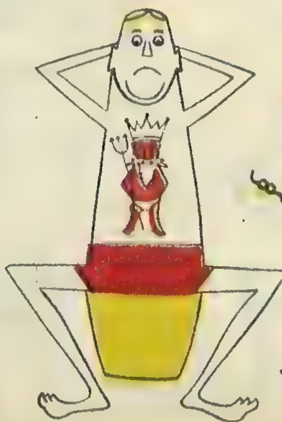

HUMOR

KETTINGBOTSING!

Cliff Rendall

SCIENCE FICTION

HET GEHEIM VAN DE VIJF VIERKANTEN

CLIFF EN SHENA ZIJN DOORGEDRONGEN IN HET STATION POROS, DE VERBLIJFPLAATS VAN DE GEHEIMZINNIGE MATIC. ZE HEBBEN ER KLEINE, GROENE MENSEN GEZIEN, DIE ZICH IN DOORZICHTIGE BOLLEN VOORTBEWEGEN. OOK HEBBEN ZE GEMERKT DAT TWEE OUDE BEKENDEN, VERNON EN ZELINSKI, DOOR ROBOTS GEVANGEN GEHOUDEN WORDEN...

GEWAPENDE ROBOTS KOMEN SNEL NADERBIJ...

BIED GEEN TEGENSTAND, BEWONERS VAN TERRA! U KUNT HET STATION POROS NIET VERLATEN! DE HOOFDINGANGEN ZIJN HERMETISCH GESLOTEN!

LOOP LANGZAAM ACHTERUIT, SHENA! DAARGINDS IS EEN GEOPENDE DEUR!

24

VOORUIT, NAAR BINNEN EN SLUIT DIE DEUR!

WOOOOOOOOSSH!!

MAAR... JIJ DAN...

OP HET MOMENT DAT SHENA NAAR BINNEN GAAT WERPT CLIFF ZICH VOOR EEN NADERENDE ROBOT...

HET GEVOLG IS VERRASSEND...

IN IEDER GEVAL WETEN WE NU, DAT ROBOTS ONSCHADELIJK GEMAAKT KUNNEN WORDEN! NU VLUG HET WAPEN PROBEREN TE BEMACHTIGEN!

BESCHADIGING ROBOT EN POGING TOT DIEFSTAL VAN WAPEN! HIERVOOR ZULT U ZWAAR GESTRAFT WORDEN! EINDE BERICHT.

VERDRAAID, HOE WERKT DIT WAPEN? AH, HIER ZIT DE TREKKER!

KOM VLUG, CLIFF!

EVEN LATER...

ZOEK EEN UITWEG, SHENA! INTUSSEN ZAL IK ZE PROBEREN TEGEN TE HOUDEN!

HIER IS EEN LUCHTKOKER MET EEN TRAP NAAR BOVEN!

BWAM!!!

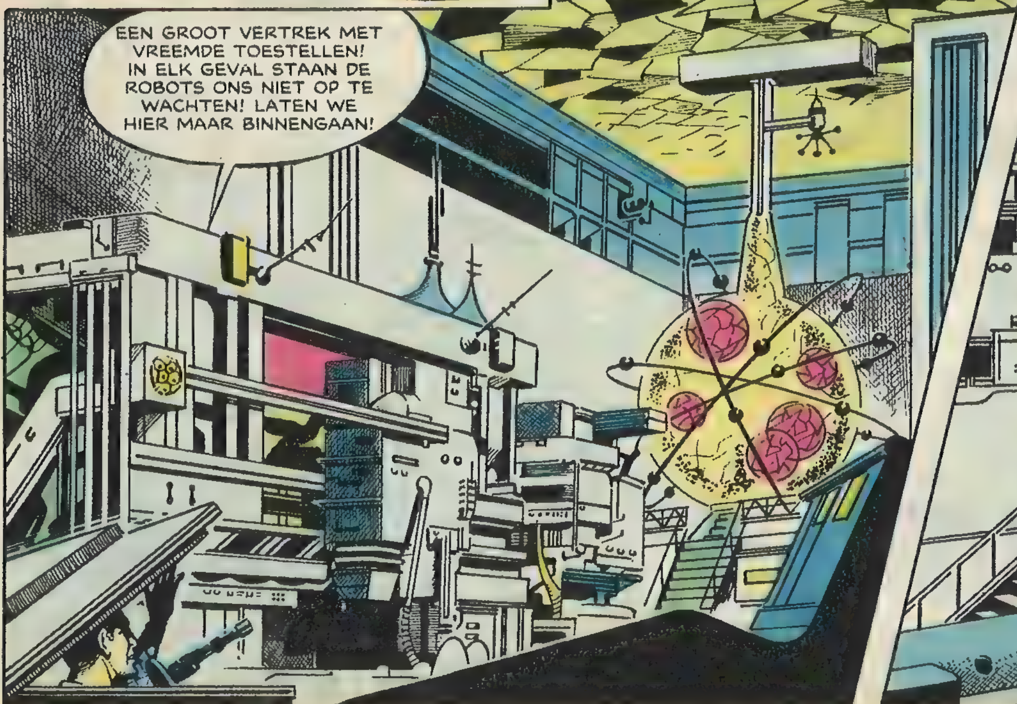
KLIM ERIN! MET DIE ROLSCHAATSEN AAN KUNNEN DE ROBOTS ONS NIET VOLGEN EN...

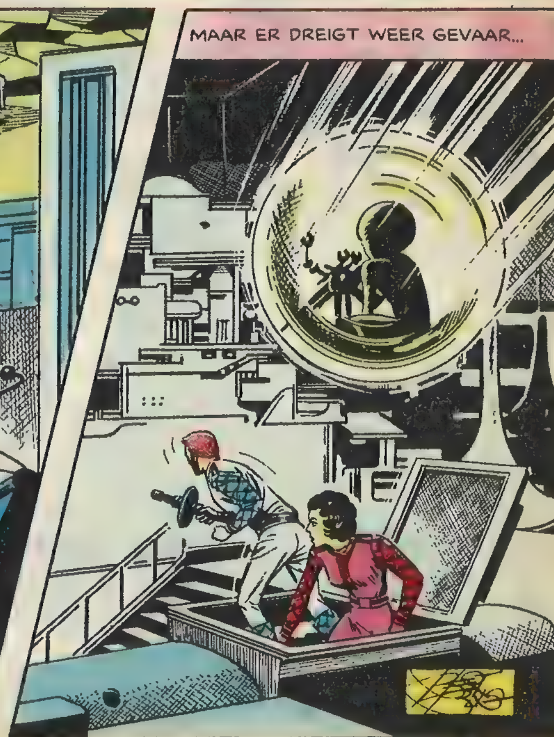

ALLE MENSEN, ZE HEBBEN DE HELE WAND ERUIT GESCHOTEN! WE KUNNEN NIET ONTSNAPPEN!
WAAR WACHT JE OP, SHENA? KLIM VLUG NAAR BOVEN!

DE EERSTE ROBOTS HADDEN ZICH NU MOETEN VERTONEN! WAAR BLIJVEN ZE? IN DE VERTE KLINKT EEN SIGNAAL. WAT ZAL DAT TE BETEKENEN HEBBEN?
MISSCHIEN DENKEN ZE DAT WE BUITEN GEVECHT GESTELD ZIJN EN VERZAMELEN ZE ZICH NU BIJ HUN OPDRACHTGEVERS!

WAARSCHIJNLIJK ZIJN DIE KLEINE, GROENE MENSEN IN DIE BOLLEN HUN OPDRACHTGEVERS. MATIC ZAL HUN LEIDER WEL ZIJN. MAAR HOE VOEREN DE ROBOTS HUN OPDRACHTEN UIT? WORDEN ZE VANUIT EEN CENTRAAL PUNT BESTUURD OF WERKEN ZE AFZONDERLIJK?
WE MOETEN DAT GEHEIM ZO VLUG MOGELIJK ZIEN OP TE LOSSEN!
HIER IS EEN KLEINE ZIJGANG. WELKE ZULLEN WE NEMEN?
LATEN WE DIE ZIJGANG MAAR EENS PROBEREN!

EVEN LATER...
EEN LUIK! ER ZIT BEWEGING IN! VOORZICHTIG EVEN KIJKEN!

EEN GROOT VERTREK MET VREEMDE TOESTELLEN! IN ELK GEVAL STAAN DE ROBOTS ONS NIET OP TE WACHTEN! LATEN WE HIER MAAR BINNENGAAN!

MAAR ER DREIGT WEER GEVAAR...

Billie Turf

het dikste studentje ter wereld

TRAPPEN MAAR! IK GA EVEN MEE, MISSCHIEN KUNNEN WE ONDERWEG NOG IETS LEKKERS KOPEN!
POEH, ALS IK WAS GAAN LOPEN WAS IK ER AL GEWEEST!

LATER...
ALS IK NOG MAAR OP TIJD BEN!
AGENT, DAT IS DE FIETS DIE BIJ MIJ GESTOLEN IS!
SUCCES!

JE BENT GEARRESTEERD, FIETSENDIEF!

IK BEN ONSCHULDIG! IK HEB HEM GELEEND VAN DIE JONGEN!

DAT KLOPT, AGENT. IK HEB HEM DIE FIETS GELEEND!
MAAR JE HEBT HEM TOCH NIET GESTOLEN? HOE KWAM JE ERAAN?

NOU, HIJ STOND VOOR DE WINKEL EN TOEN HEB IK HEM MEEGENOMEN!
MEEGENOMEN, HÈ?

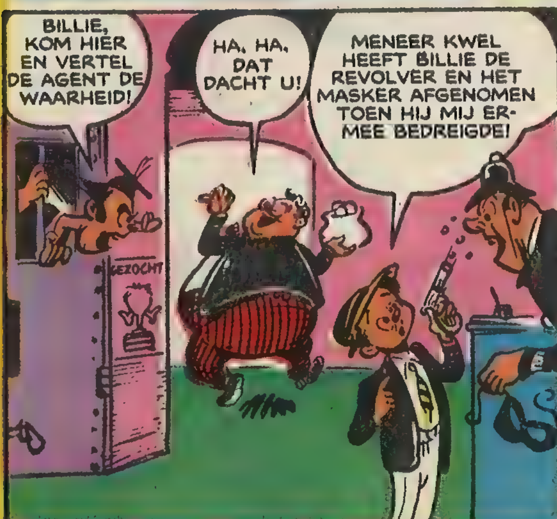

OP HET BORD STOND: „NEEM ER EEN MEE"! ZODOENDE!
BAH, IK WAS BIJNA GEARRESTEERD!

MIJN EXCUSES! IK DACHT DAT U SOMS DIE GEMASKERDE OVERVALLER WAS, DIE OVERAL BANKEN BEROOFT EN OP EEN FIETS RIJDT!
WAT VREEMD!

IK ZAL DIE AGENT WELEENS VERTELLEN WAT U IN UW ZAK HEBT EN DAT U OP WEG WAS NAAR DE BANK!
WAT PUILT DAAR UIT ZIJN ZAK?
BANK

HIJ **MOET** DE GEMASKERDE BANKROVER ZIJN!
ZO, VAN MENEER KWEL BEN IK OOK AF!
BANK

HIJ BLIJFT HIER TOT ZIJN ONSCHULD BEWEZEN IS!
MAAR IK **BEN** ONSCHULDIG!
U KUNT ME NIKS MEER DOEN!
KOEK

BILLIE, KOM HIER EN VERTEL DE AGENT DE WAARHEID!
HA, HA, DAT DACHT U!
MENEER KWEL HEEFT BILLIE DE REVOLVER EN HET MASKER AFGENOMEN TOEN HIJ MIJ ERMEE BEDREIGDE!
GEZOCHT

KEES SMIT HEEFT BEWEZEN DAT U ONSCHULDIG BENT! U KUNT GAAN!
DANK U, AGENT!
NEE TOCH?!

LOOP MAAR NIET ZO HARD, BILLIE! IK KRIJG JE TOCH WEL!
MENEER KWEL HEEFT GELIJK! DEZE WEG LOOPT DOOD!
HELP! WAT MOET IK DOEN?

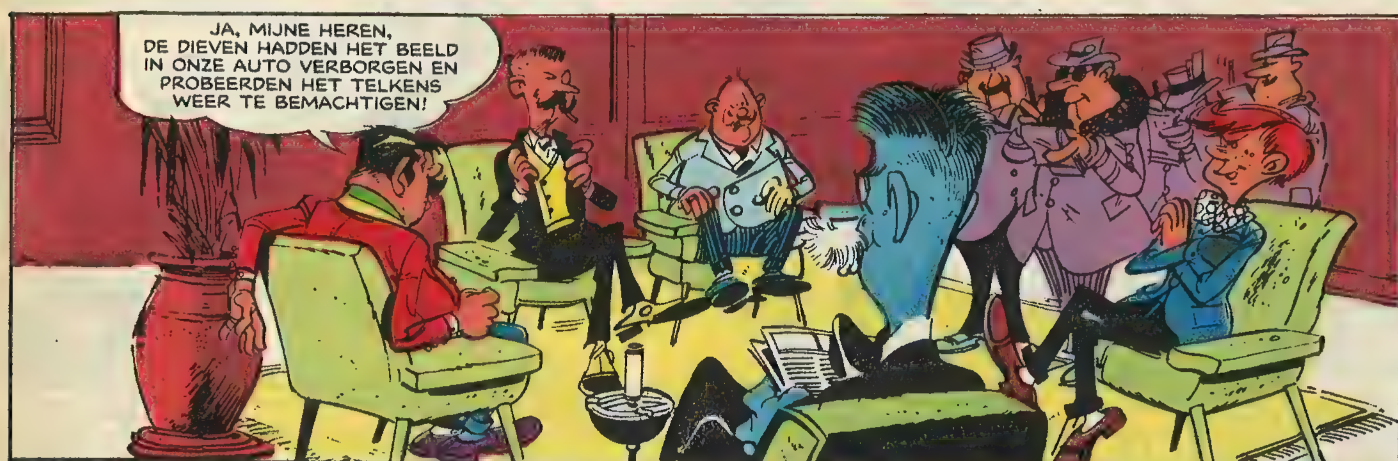

Kareltje Sprint

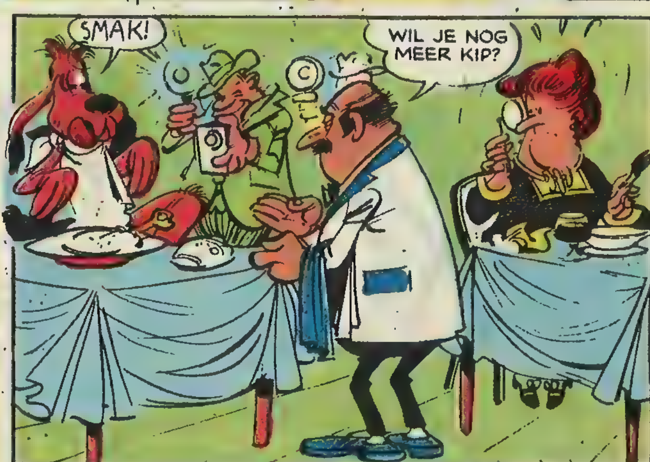

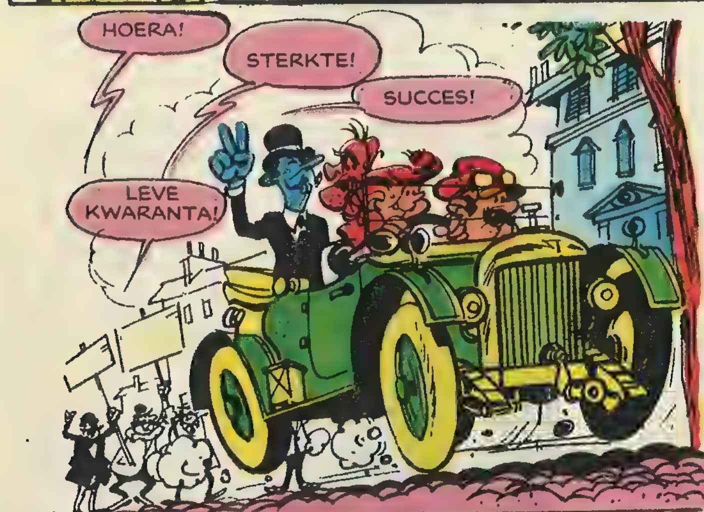

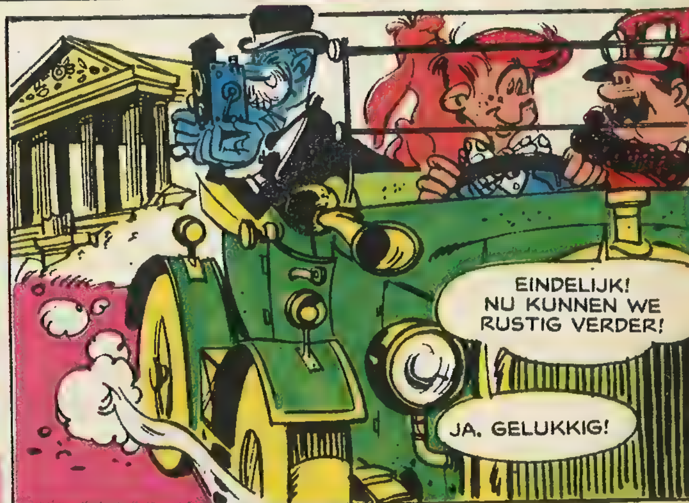

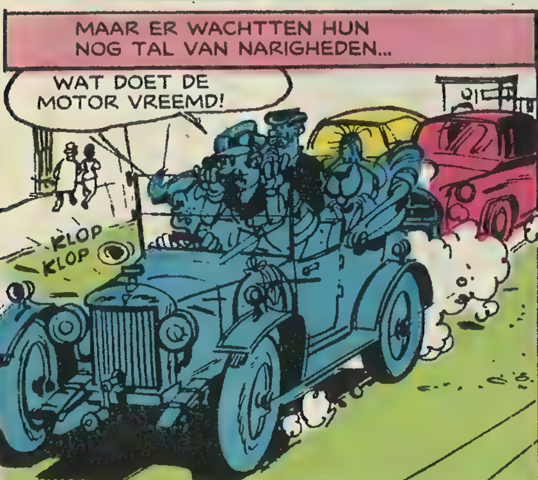

DE VOLGENDE DAG STAPTEN KWARANTA EN KARELTJE IN DE ITALIA EN REDEN VERDER NAAR HET EINDDOEL...

ALS IK DUS EEN BEKEURING KRIJG, DAN VERLIES IK DE WEDDENSCHAP EN BETAAL IK TIEN MILJOEN!
START
AKKOORD!
TOT ZIENS IN MILAAN!

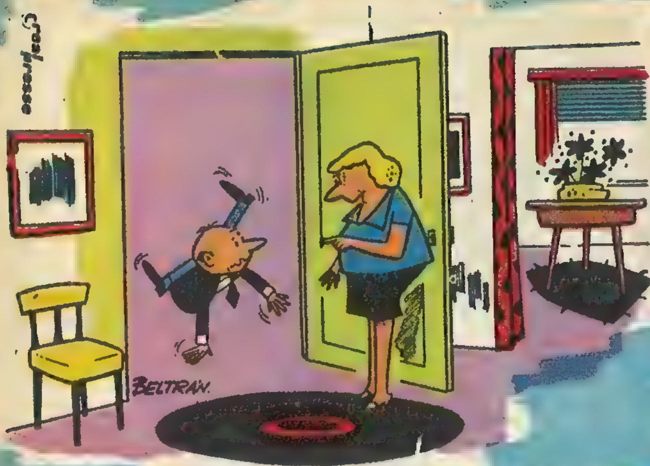

HOERA!
STERKTE!
SUCCES!
LEVE KWARANTA!

EINDELIJK! NU KUNNEN WE RUSTIG VERDER!
JA. GELUKKIG!

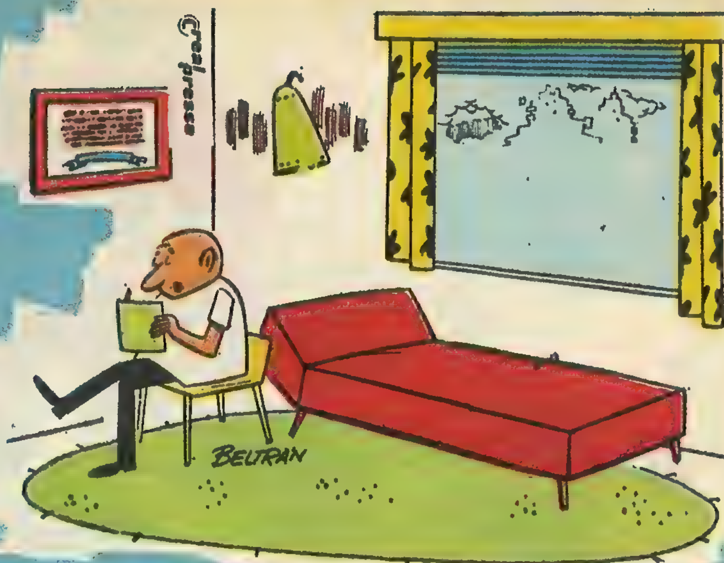

MAAR ER WACHTTEN HUN NOG TAL VAN NARIGHEDEN...
WAT DOET DE MOTOR VREEMD!
KLOP
KLOP

DE MOTOR SLAAT AF!
IK ZAL EENS EVEN ONDER DE KAP KIJKEN!

TIEN MINUTEN LATER...
WAT IS ER AAN DE HAND?
ROEP DE BRANDWEER!
TUUUT! PWET!
OPSCHIETEN!
© real presse
56

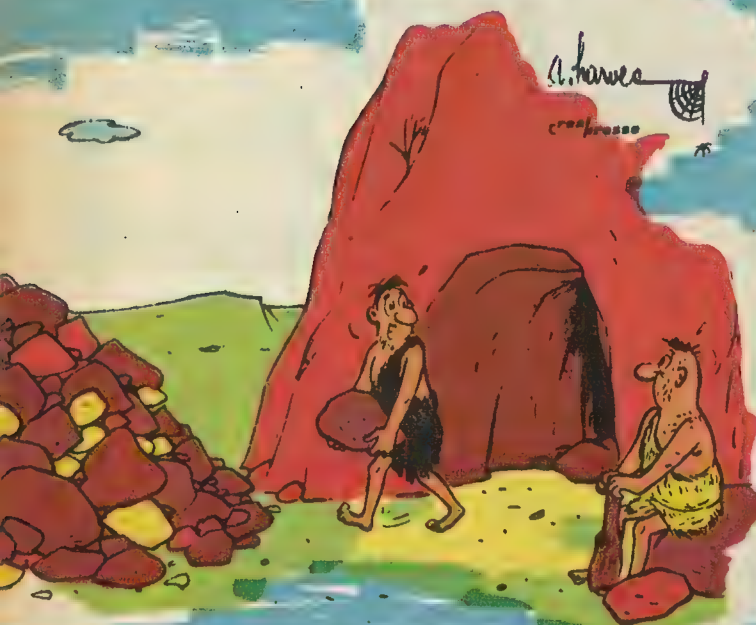

„En hoe was het op de judoles?"

HUMOR

„Wanneer voelde u voor het eerst het verlangen opkomen om te vliegen als een vogeltje?"

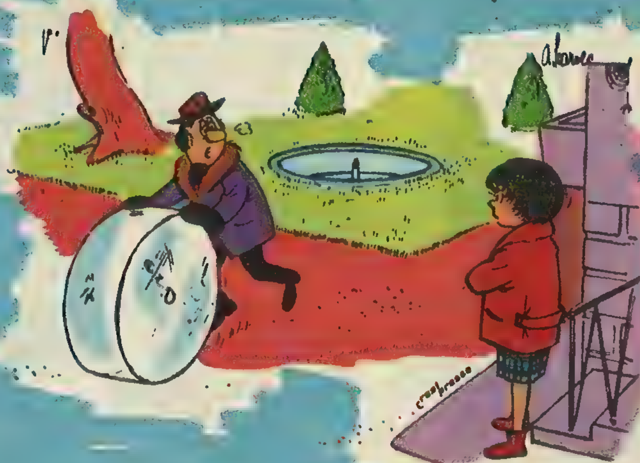

„Ik ben aan de grote schoonmaak!"

„En je zei, dat ze met vuur op een afstand gehouden kunnen worden?"

„Dit is een mooie gelegenheid om het water in de vijver te verversen!"

BILL BLUFFER

HIJ IS 'S WERELDS GROOTSTE OPSCHEPPER!

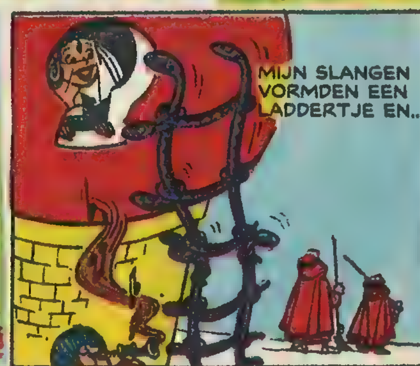

POLLIE en OLIVIER

Avontuur in Spanje

DOOR DAVID SCOTT DANIELL

KORTE INHOUD: *De Spaanse stad Albencia met een garnizoen van een bataljon Engelsen wordt belegerd door drie bataljons Franse infanterie van het leger van Napoleon. In de stad bevinden zich ook Olivier Crow, leerling-tamboer, sergeant Trott met zijn dochtertje Pollie en soldaat Pilchard. De toestand is ernstig. Pollie en Olivier sluipen door de vijandelijke linies om hulp te halen. In het gebied van de vijand ontmoeten ze sergeant Trott en soldaat Pilchard, die door de Fransen gevangengenomen zijn. Ze bevrijden hen. Onderweg zien ze een lege koets staan. De eigenaar zit te vissen.*

* * *

TEKENINGEN VAN HERMAN GIESEN

Vijftig meter verderop zat een goed gekleed heer van middelbare leeftijd op een krukje. Hij was gekleed in een donkerrode jas met een modieuze hoge kraag en hij zat met de rug naar hen toe, met een hengel in de hand.

„Als we vlug de paarden losmaken, dan zijn we er vandoor met zijn koets, voordat hij ons kan tegenhouden," zei Olivier.

De sergeant schudde zijn hoofd. „Dat is veel te gevaarlijk, Olivier.

Dan slaat hij alarm en dan krijgen we behalve de Franse soldaten ook nog de Spaanse burgerlijke autoriteiten achter ons aan."

„We kunnen ook voorzichtig naar hem toe sluipen en hem een flinke duw geven, zodat hij in de rivier terechtkomt," zei Olivier, die direct tot handelen wilde overgaan.

Sergeant Trott keek hem afkeurend aan. „Dat kunnen we toch niet doen. Zo iets kunnen we een vreedzame Spaanse heer toch niet aandoen, die rustig geniet van de hengelsport."

„Maar het lot van onze compagnie hangt ervan af of we in Amoya komen," zei Olivier weer. „Als we hem dan eens vastbonden!"

„We hoeven hem toch geen pijn te doen," hielp Pollie hem, „we kunnen ons toch verontschuldigen omdat we het móéten doen. We vragen of hij het ons niet kwalijk wil nemen. En, papa, kijk eens hoe behaaglijk die koets er uit ziet!"

Sergeant Trott kneep zijn lippen op elkaar. Hij keek naar de koets met de zachte kussens en toen weer naar de Spanjaard.

„Ik heb een besluit genomen. We doen het. Maar dan zuiver als een militaire operatie. Soldaat Pilchard en tamboer Crow, jullie twee gaan die Spaanse burger binden en knevelen!"

„Sergeant, met alle respect," zei soldaat Pilchard, „ik ben wel de laatste om ongehoorzaam te zijn aan een militaire order, maar zou dat wel verstandig zijn? Hij kan wel een edelman zijn of een burgemeester. We zouden de grootste moeilijkheden kunnen krijgen. We hebben de paarden toch om verder te gaan!"

„Ik ga liever met die koets," zei de sergeant. „Deze opdracht is van het grootste belang. Ik neem de volle verantwoording op me."

„Jawel, sergeant," zei soldaat Pilchard.

Ze namen de beide leidsels, die aan de zadels van de Franse cavaleriepaarden waren vastgemaakt. Olivier kreeg opeens een ingeving en nam de lege voederzak, die achter aan de koets aan een haak hing. Pollie hield de teugels van de beide rijpaarden vast, terwijl Trott, Pilchard en Olivier een omweg maakten om hun slachtoffer onder dekking van een heg te kunnen besluipen.

Toen ze vlak bij de Spanjaard waren, gaf sergeant Trott op fluisterende toon zijn bevelen: „Soldaat Pilchard, jij bindt vlug een touw om zijn enkels. Ik zal zijn armen vastbinden. Tegelijkertijd moet tamboer Crow de voederzak over zijn hoofd gooien en dichtbinden. Iemand nog iets te vragen?"

„Nee, sergeant," fluisterden Pilchard en Olivier.

„Vooruit dan. Voorwaarts, jongens, erop af!"

Alles verliep volmaakt volgens plan. Het ene ogenblik zat de Spaanse heer nog rustig te kijken naar zijn dobbertje dat op de voortstromende rivier dreef, en het volgende moment werd hij ruw vastgegrepen. Een zak werd over zijn hoofd gegooid, zijn armen en benen werden gebonden en zijn enkels ook. Het was een driftig heertje, hij wrong zich in allerlei bochten en schopte en sloeg. Het was maar goed dat de taal, die hij uitsloeg, werd gesmoord door de zak.

„Goed gedaan, mooi werk!" zei de sergeant tevreden. „Bind hem goed vast, Pharao, heel stevig! Olivier, bind er nog maar een touw omheen, zodat hij niet kan schreeuwen. Ziezo, dat is dat!"

„Hij lijkt wel een kerstrollade," lachte soldaat Pilchard.

Ze sleepten de Spaanse kerstrollade achter wat struikgewas, zetten hem zo goed en zo kwaad als dat ging neer en namen hun werk in ogenschouw.

„Hij ziet er keurig uit, vindt u ook niet, sergeant Trott?" zei Pilchard.

„Ik hoop maar dat er spoedig iemand langs komt die hem losmaakt," zei Olivier.

„Maak je maar niet bezorgd over die dikke ouwe Spanjaard," zei de sergeant, die nu in een opperbest humeur was. „Zulke dingen gebeuren er nu eenmaal in de oorlog. Kom mee, nu is de koets van ons!"

Sergeant Trott klom in de koets en leunde behaaglijk achterover in de zachte kussens. Soldaat Pilchard ging op de bok zitten en nam de teugels. Pollie ging naast hem zitten en Olivier bond de beide cavaleriepaarden aan een boom vast. Daarna maakte hij de koetspaarden los. Terwijl Olivier op de plaats van de lakei ging staan, achter op de koets, liet soldaat Pilchard de zweep knallen en de paarden begonnen te draven.

„Voorwaarts!" riep Olivier juichend. „Op naar Amoya!"

De glimmend gelakte spaken van de wielen blonken in de zon en de paarden schudden met hun hoofden toen de koets over de weg ratelde. Sergeant Trott stak zijn hoofd uit het raam en riep: „Soldaat Pilchard en tamboer Crow, jullie hebben goed

Toen ze vlak bij de Spanjaard waren, gaf sergeant Trott op fluisterende toon zijn bevelen.

werk verricht. Ik ben erg trots op jullie."

„Dank u wel, sergeant," zei Olivier.

„Die arme, oude hengelaar," zei soldaat Pilchard tegen Olivier. „Maar ik voorspel jullie, dat alles nog niet zo rooskleurig is als het er wel uit ziet! Ik heb zo'n gevoel in mijn maag, dat ons nog vreemde dingen te wachten staan!"

HOOFDSTUK V

De bevelvoerende generaal

Sergeant Trott deelde de bange voorgevoelens van soldaat Pilchard niet; integendeel, hij was buitengewoon met zichzelf ingenomen. Ze hadden een plan ontworpen en het was bovendien op kordate wijze uitgevoerd. En nu reden ze in een gemakkelijke koets achter een span goede paarden in de richting van Amoya.

Weer stak sergeant Trott zijn hoofd uit het raam van het rijtuig. „We hebben alle reden om tevreden te zijn, Pharao, ouwe jongen," zei hij opgewekt. „We zullen de brief van kapitein Fairclough spoedig aan de kolonel kunnen overhandigen; dan zal het regiment naar Albencia marcheren om de compagnie de helpende hand te bieden, en het is wel zeker dat wij dan met roem overladen worden!"

„Ik help het u hopen, sergeant," zei soldaat Pilchard voorzichtig en hij liet de zweep knallen.

„Je zult zien dat ik gelijk krijg. Het is zelfs wel mogelijk, dat we een onderscheiding krijgen. Misschien wel uit handen van de generaal in hoogsteigen persoon!" Hij lachte blij bij die gedachte. „Stel je voor, Pharao, ik zie het al gebeuren: jij en ik bij generaal Buckley Cavendish!"

„Er wordt van hem gezegd dat hij een ouwe bullebak is en een echte vuurvreter, sergeant," zei Pilchard. „Ik heb het er niet zo erg op begrepen, dat ik door de generaal zal worden ontboden!"

„Ja, het is waar, dat generaal Cavendish geen pardon kent voor soldaten die zich niet aan de militaire voorschriften houden," zei de sergeant. „En daar heeft hij gelijk aan! Maar in ons geval hebben we moed en initiatief getoond en we hebben enorme moeilijkheden en gevaren moeten overwinnen! Je zult het met me eens zijn dat dat heel wat anders is, Pharao."

Sergeant Trott leunde voldaan achterover in de kussens en glimlachte tevreden. Als de generaal hem bij zich liet komen, dan zou hij er wel voor zorgen, dat Pharao ook in de eer deelde, en misschien zou hij zelfs wel de namen van Pollie en Olivier noemen, zodat die ook eervol vermeld zouden worden...

Zijn plezierige dagdroom werd wreed verstoord, doordat Olivier op het dak van de koets klopte. De sergeant stak zijn hoofd naar buiten. Olivier had geen goed nieuws. Hij meldde dat er een stofwolk te zien was op de weg achter hen. Waarschijnlijk werd die veroorzaakt door een troep cavaleristen.

Soldaat Pilchard liet zijn zweep knallen vlak bij de oren van de paarden om de dieren tot het uiterste aan te sporen. De paarden hinnikten en gingen over in galop.

„Ze halen ons in, oom!" riep Olivier ongerust.

„Het is inderdaad een groep cavaleristen," riep Pollie.

„Dan is het vast kapitein du Clos met zijn mannen!" zei de sergeant. „Nog sneller, Pharao! Hij mag ons niet inhalen!"

Soldaat Pilchard ging overeind op de bok staan. Hij liet de zweep luid knallen en spoorde de paarden aan in zijn eigen speciale steenkolenspaans.

„Ze moeten ons gezien hebben, papa!" riep Pollie. „Ze rijden hoe langer hoe harder!"

„Met uw verlof, sergeant, we moeten iets doen," zei Olivier. „En wel onmiddellijk. Ze hebben hun paarden in galop laten gaan!"

„Houd de paarden in, Pilchard!" riep sergeant Trott. „Stop zo vlug als je kunt! We moeten maken dat we in de bossen vluchten. Dat is onze enige kans."

Pilchard rukte aan de teugels, maar het duurde nog wel even, voordat de paarden hun vaart konden inhouden. Ze klauterden toen allemaal uit en van de koets en de sergeant begon over de stenen muur aan de kant van de weg te klimmen. „Vooruit nu, Olivier!" riep hij wat geërgerd. „Blijf daar nu niet als een zoutpilaar staan! We hebben geen tijd te verliezen!"

„Oom!" riep Olivier juichend. „Het zijn geen Fransen! Het zijn Engelse soldaten! Het is een troep van onze eigen lichte dragonders! Hoera!"

Dat was een pak van hun hart. Eindelijk waren ze dus gered. Alle zorgen waren voorbij! Olivier sloeg Pollie op de schouder en sergeant Trott ging op het muurtje zitten en veegde zich met zijn gekleurde zakdoek over zijn gezicht.

„De hemel zij dank, Pharao, ouwe jongen," zei hij opgelucht, „we zijn gered!"

„Dit is het mooiste ogenblik dat ik beleefd heb sinds de tijd dat ik de sfinx met gekruiste poten zag zitten boven op de piramide," zei soldaat Pilchard op plechtige toon. „Eindelijk onder vrienden!"

De troep ruiters vormde een prachtig schouwspel. De zon scheen op hun mooi gekleurde uniformen en op de goed verzorgde paarden, en de gepoetste helmen en uitrustingen blonken hun tegen. Voorop reed een officier met achter zich zijn adjudant. De

rest van de troep volgde twee aan twee achter elkaar.

Op twintig meter afstand hield de troep halt en de officier liet zijn paard naar het groepje toe lopen.

„Laat mij het woord maar doen," zei sergeant Trott. „Blijven jullie maar stil en waardig toeluisteren. We willen niet, dat de cavaleristen denken dat de mannen van het honderdelfde regiment niet weten hoe het hoort."

Toen beval hij zijn troepje met zware, indrukwekkende stem om keurig in de houding te gaan staan.

De officier — het was een kapitein — bleef een poosje bij zijn paard naar hen kijken.

„Wie bent u?" vroeg hij eindelijk.

„Sergeant Trott, kapitein, van de compagnie van kapitein Fairclough, honderdelfde regiment infanterie."

De kapitein keek met nieuwe belangstelling naar de sergeant.

„Dus u bent sergeant Trott?" vroeg hij. „Dan bent u precies degene, die ik hebben moet. Ik was juist naar u aan het zoeken."

„Was u naar mij aan het zoeken, kapitein?"

„Ja, sergeant," zei de kapitein. „De generaal heeft mij opgedragen om u op te sporen. Ik moet beslist sergeant Trott spreken, heeft hij gezegd."

Sergeant Trotts ogen glinsterden van pret.

„Kent de generaal mijn naam dan, kapitein, en wil hij *mij* speciaal spreken?"

De kapitein knikte.

„Dat is een hele eer," vervolgde de sergeant. „Bedoelt u generaal Buckley Cavendish, kapitein?" vroeg hij weer.

„Inderdaad. De bevelvoerende generaal Buckley Cavendish," antwoordde de kapitein. „En de generaal wil ook die Egyptenaar spreken, die bij u is."

Sergeant Trott begreep dat niet zo goed. „Ik zou niet weten, welke Egyptenaar hij bedoelt."

„Mag ik even iets zeggen, kapitein?" vroeg soldaat Pilchard, en toen de officier knikte, zei hij: „Misschien bedoelt de generaal mij, kapitein. Ik ben soldaat Pilchard, maar mijn bijnaam is Pharao."

„Ja, dat is wel mogelijk," zei de kapitein. „Vertel me eens, sergeant, hoe komt u aan dat mooie rijtuig?"

„O, dat hebben we in beslag genomen, kapitein," zei sergeant Trott bescheiden. „De Fransen zaten achter ons aan en we moesten een dringend bericht overbrengen, en zodoende hebben we dat rijtuig geleend om het zo maar uit te drukken."

„Ja, ik begrijp het," zei de kapitein.

Pollie en Olivier, die allebei onberispelijk in de houding stonden, bewogen hun hoofden heel even om elkaar verbaasd aan te kijken. Ze vonden dat er wel iets eigenaardigs was aan de manier van doen van de kapitein en de andere mannen van de lichte dragonders. Die leken dat gesprek met veel te veel aandacht te volgen.

„En van wie hebben jullie dat rijtuig dan wel geleend?" vroeg de kapitein.

Sergeant Trott grinnikte vergenoegd. „Dat is een grappig verhaal, kapitein. Het behoorde aan de een of andere ouwe Spanjaard die aan de rivier zat te vissen."

De ogen van de kapitein werden steeds groter en puilden bijna uit hun kassen. De sergeant van de lichte dragonders leidde zijn paard nu tot naast dat van de officier.

„Kapitein," zei hij, „de generaal en zijn gevolg zijn in aantocht."

„Mooi zo. In orde, sergeant," zei de kapitein. „Houd even een oogje op die vier personen. Ik ga de generaal tegemoet."

WORDT VERVOLGD

„Ze halen ons in, oom!" riep Olivier ongerust.

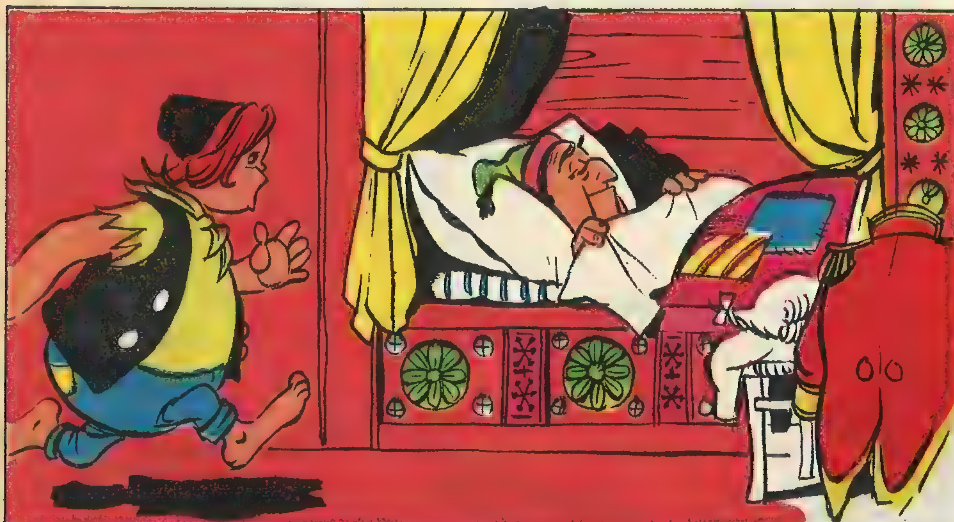

Freek en Frank

FREEK EN FRANK HIELDEN DE WACHT OP ADMIRAAL BOEMS SCHIP, MAAR ZE WAREN SLAPERIG EN LETTEN NIET OP DE ZEEROVERS...

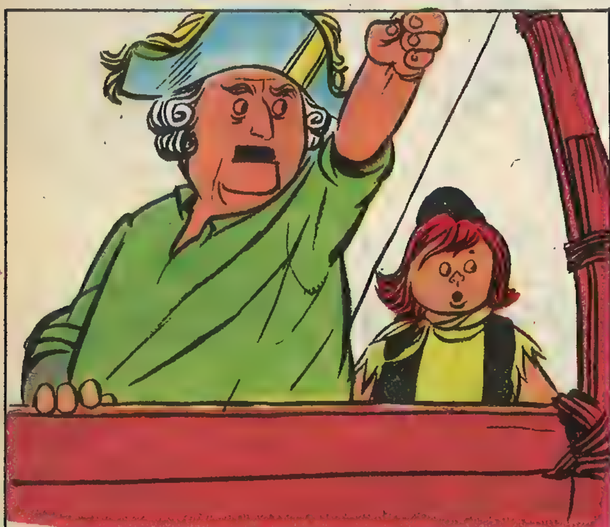
TOEN DE PIRATEN HET LAATSTE TOUW, DAT HUN SCHIP AAN DAT VAN BOEM VERBOND, HADDEN DOORGESNEDEN, LIETEN ZE ZICH GELUIDLOOS AFDRIJVEN. INTUSSEN WAS IN FREEKS SLAPERIGE HOOFD DE GEDACHTE AAN DE ZEEROVERS WEER OPGEKOMEN...

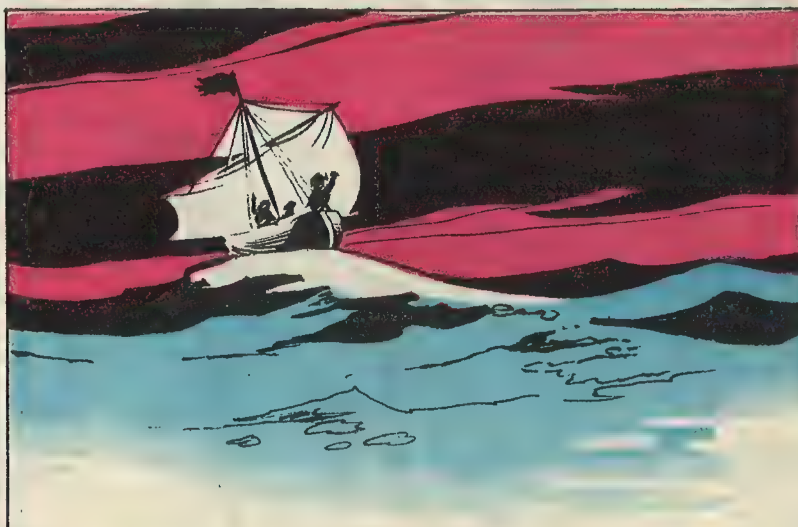
MAAR TOEN HIJ OP DE ACHTEROMLOOP KWAM, WAS HET KWAAD AL GESCHIED. ZO SNEL HIJ KON RENDE HIJ NAAR DE HUT VAN DE ADMIRAAL.

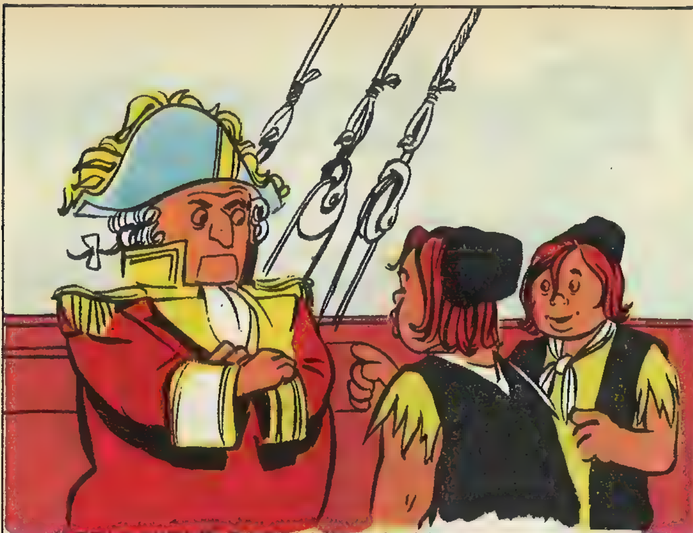
DIE LAG JUIST HEERLIJK TE DROMEN, MAAR TOEN FREEK HEM IETS TOERIEP SPRONG HIJ KLAAR WAKKER OVEREIND.

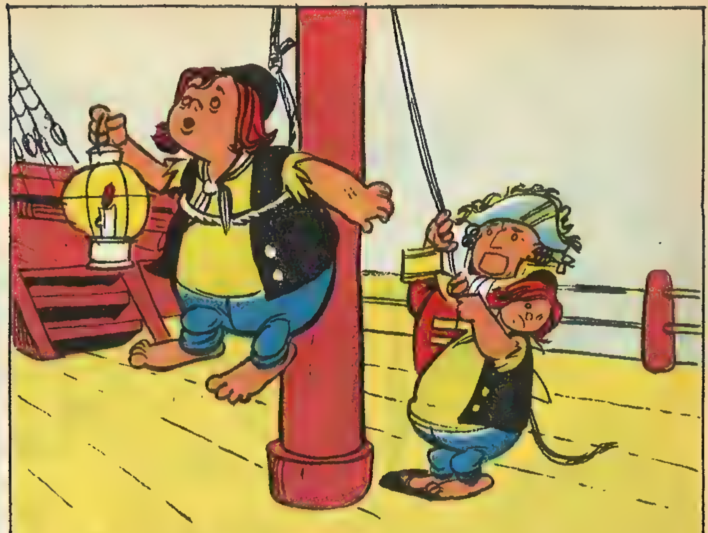
HIJ GUNDE ZICH NIET DE TIJD OM ZIJN KLEREN AAN TE SCHIETEN. IN ZIJN NACHTHEMD RENDE HIJ NAAR BUITEN. „BANDIETEN! WE KRIJGEN JULLIE NOG WEL!" BRULDE HIJ.

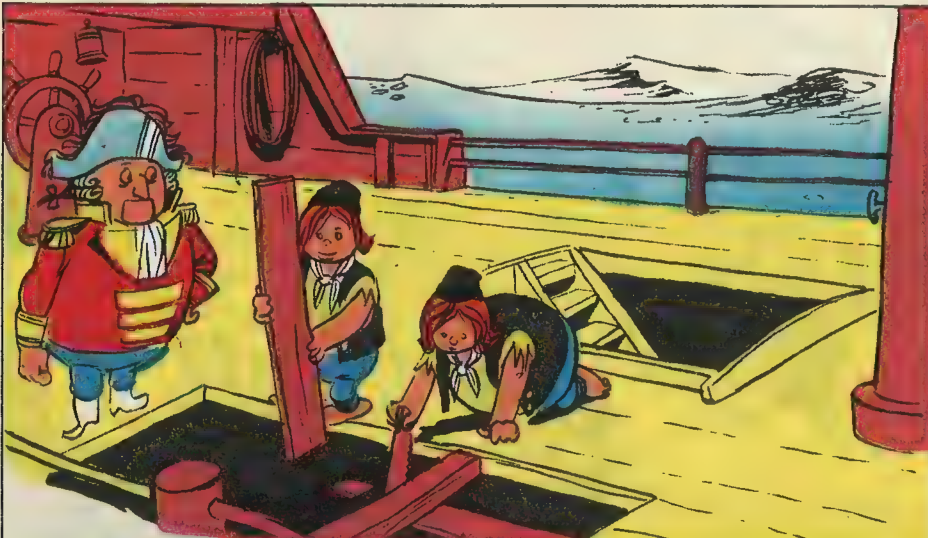
IN HET DONKER ZAG HIJ NOG VAAG HOE DE ZEEROVERS EEN LANGE NEUS TEGEN HEM MAAKTEN EN VERDWENEN.

BOEM HIELD DADELIJK KRIJGSRAAD MET ZIJN BEMANNING. „DE ENIGE MANIER OM ZE WEER TE VANGEN IS ZE HIERHEEN TE LOKKEN. ZE MOETEN ONS GOED KUNNEN ZIEN, MAAR WIJ MOETEN DOEN OF WE HEN NIET TERUG VERWACHTEN!"

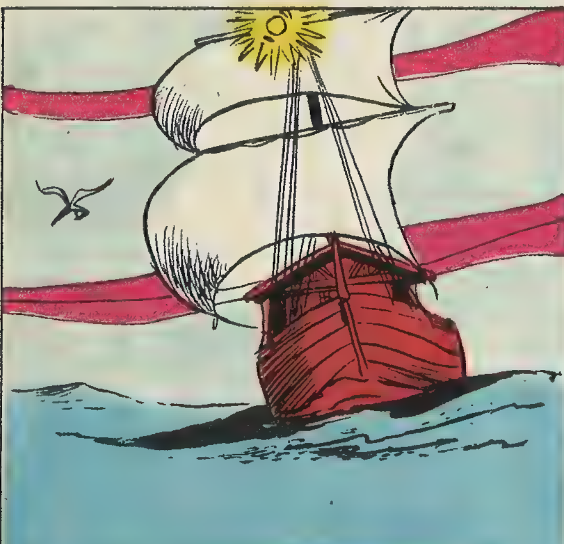
FREEK STAK EEN GROTE SCHEEPSLANTAARN AAN EN FRANK EN BOEM TROKKEN HEM OMHOOG TOT IN HET TOPJE VAN DE MAST.

DE VOLGENDE OCHTEND WAREN ZE ALLEN DRUK IN DE WEER OM EEN KRIJGSLIST VAN FRANK VOOR TE BEREIDEN VLAK LANGS DE RELING WERD EEN STUK VAN HET DEK WEGGEBROKEN EN DE STEUNBALKEN ERONDER WERDEN BIJNA HELEMAAL DOORGEZAAGD.

IN HET RUIM VLAK ONDER HET GAT SPANDEN FREEK EN FRANK HUN HANGMATTEN.

TOEN ALLES ZOVER WAS, WERDEN DE DEKPLANKEN WEER NETJES OP HUN PLAATS GELEGD. ZE WACHTTEN NU OP DE DINGEN DIE KOMEN GINGEN.

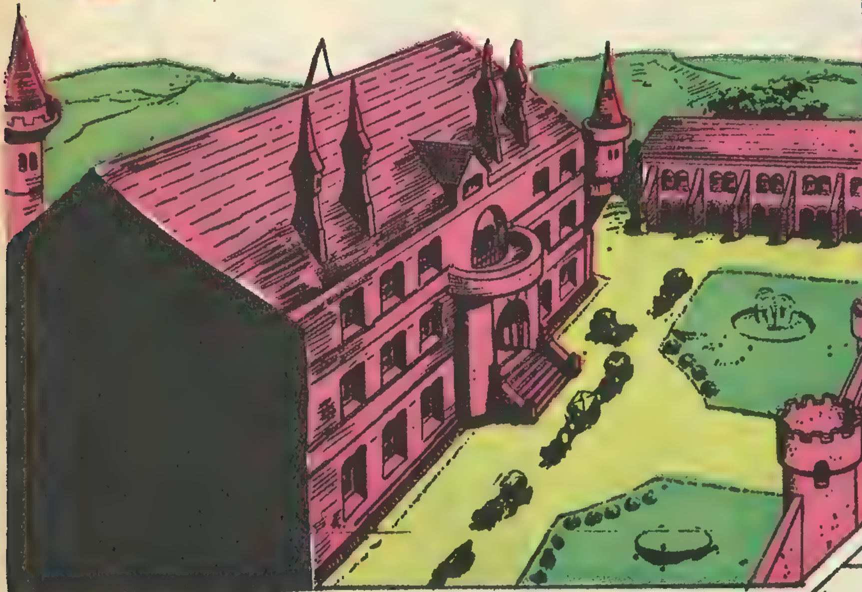

EN DIE KWAMEN... TOEN DE WOEDENDE ZEEROVERS DE SCHADE AAN HUN SCHIP HADDEN HERSTELD, HADDEN ZE NOG MAAR ÉÉN WENS: ZO SPOEDIG MOGELIJK WRAAK TE NEMEN VOOR DE SCHADE DIE HUN WAS AANGEDAAN!

BIJ HET KONINKLIJK PALEIS IN RUVENIA REDEN KOETSEN VOOR. ER STOND IETS BELANGRIJKS TE GEBEUREN: HET STAATSIEBEZOEK VAN PRINS KRAUTZ VAN SLAVONICA...

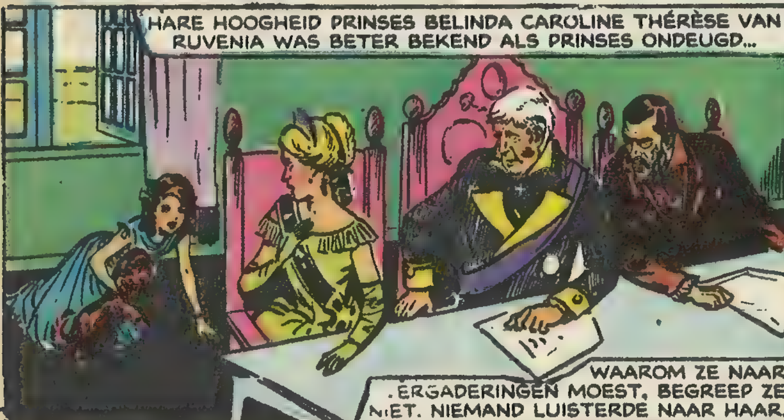
Prinses

OP DE BINNENPLAATS...

IK KOM IN MOEILIJKHEDEN ALS IEMAND ME ZIET!

BEDANKT, RUDOLF! IK BEN WAT LAAT VOOR DE VERGADERING!

HAAR ZUSTER, KROONPRINSES SOPHIA, AL HELEMAAL NIET!

BELINDA, WANNEER ZUL JE JE NU EENS WAARDIG GEDRAGEN? EN WAT MOET DAT NARE BEEST HIER?

HIJ DOET GEEN KWAAD!

HOUD JE MOND, BELINDA!

IK ZAL NATUURLIJK DATGENE DOEN WAT VOOR RUVENIA HET BESTE IS!

GOED, DAT IS DAN AFGESPROKEN. LATEN WE GAAN!

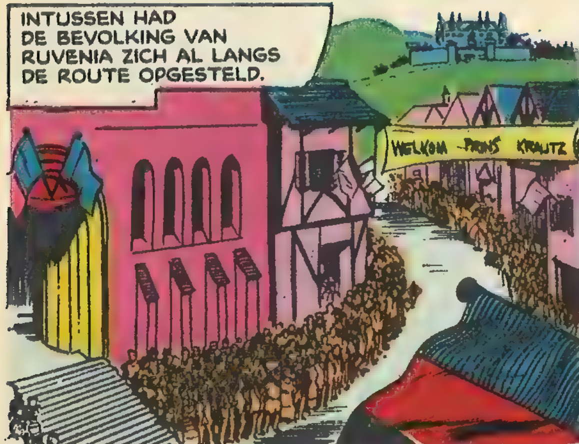

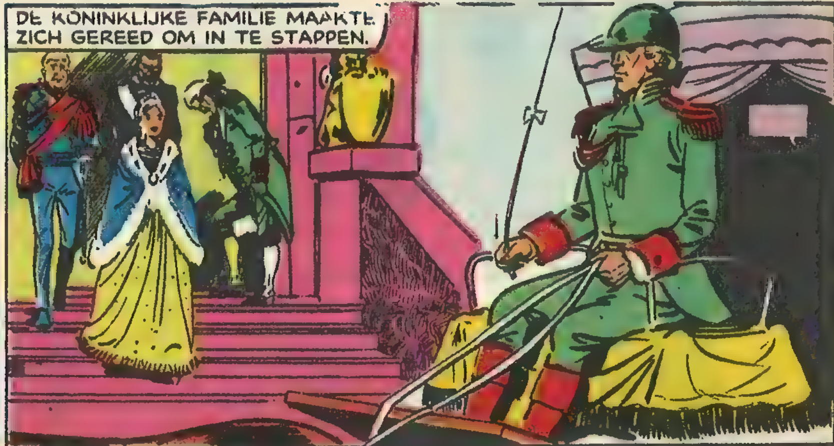

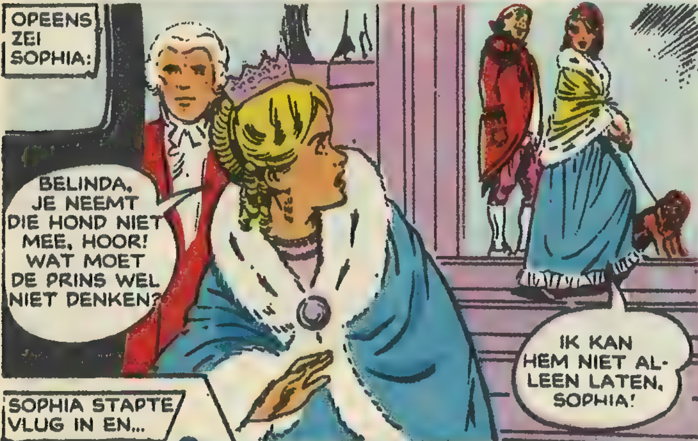

Ondeugd

INTUSSEN HAD DE BEVOLKING VAN RUVENIA ZICH AL LANGS DE ROUTE OPGESTELD.
WELKOM PRINS KRAUTZ

DE KONINKLIJKE FAMILIE MAAKTE ZICH GEREED OM IN TE STAPPEN.

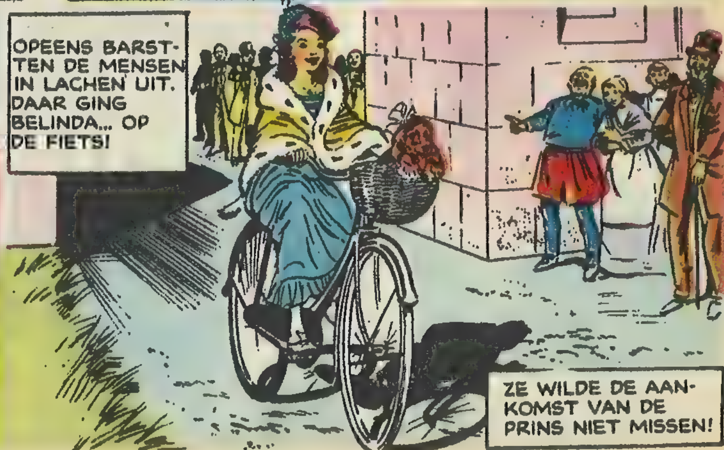

OPEENS ZEI SOPHIA:
BELINDA, JE NEEMT DIE HOND NIET MEE, HOOR! WAT MOET DE PRINS WEL NIET DENKEN?
IK KAN HEM NIET ALLEEN LATEN, SOPHIA!
SOPHIA STAPTE VLUG IN EN...

GOED, DAN GA JE NIET MEE! JIJ EN DE HOND BLIJVEN HIER!

EN SPREEK ME IN HET VERVOLG NIET BIJ MIJN VOORNAAM AAN!

MAAR DAT NÉÉM IK NIET! IK WIL OOK NAAR HET STATION!

INTUSSEN REED DE STOET DOOR DE HOOFDSTRAAT.
WAT GEK! PRINSES ONDEUGD IS ER NIET BIJ!
NEE, PRINSES SOPHIA IS ALLEEN!
WAAR ZOU ZE ZIJN?

OPEENS BARSTTEN DE MENSEN IN LACHEN UIT. DAAR GING BELINDA... OP DE FIETS!
ZE WILDE DE AANKOMST VAN DE PRINS NIET MISSEN!

DE MAN VAN STAAL

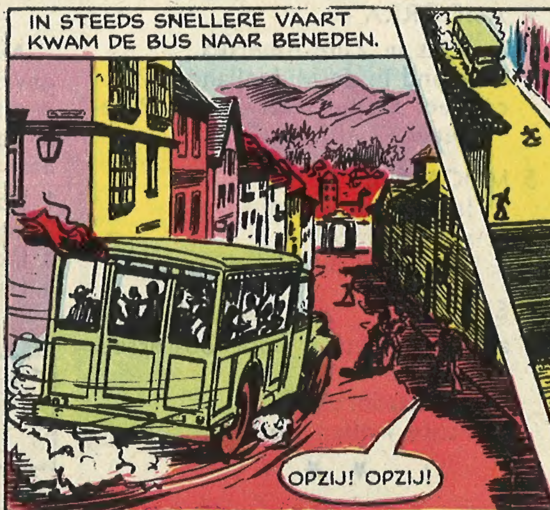

EVEN LATER ARRIVEERDE ARCHIE.
DAAR IS ARCHIE. ZOU HIJ ONS KUNNEN HELPEN?

JE BEDOELT BIJ EEN UITBRAAK? NEE, DAAR MAKEN WE DE ZAAK ALLEEN MAAR ERGER DOOR!

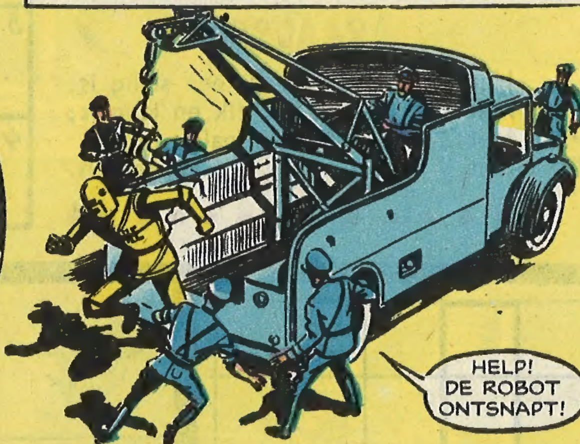

DIT IS EEN KWESTIE WAARIN ARCHIE NIET KAN HELPEN!

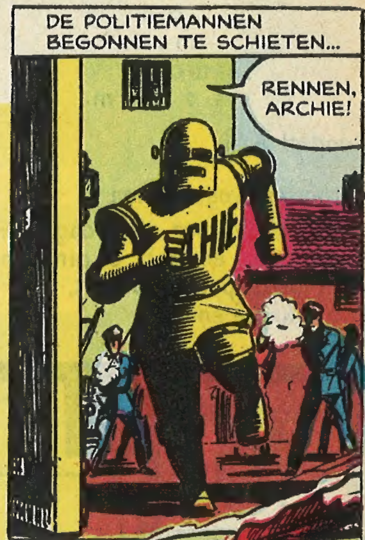

OP DAT MOMENT RAASDE EEN BUS EEN HELLING AF.
CARAMBA! DE REMMEN WERKEN NIET!

IN STEEDS SNELLERE VAART KWAM DE BUS NAAR BENEDEN.
OPZIJ! OPZIJ!

TED ZAG HET VOERTUIG NADEREN.
EEN OP HOL GESLAGEN BUS! HIJ KOMT HIERHEEN!

ZIJN HAND SCHOOT NAAR ZIJN ZENDER.
ARCHIE, VOORUIT! JIJ BENT DE ENIGE DIE KAN HELPEN!

ARCHIE ONTVING HET BEVEL EN SCHEURDE ZICH LOS VAN DE KRAAN.
HELP! DE ROBOT ONTSNAPT!

DE POLITIEMANNEN BEGONNEN TE SCHIETEN...
RENNEN, ARCHIE!

ARCHIE STORMDE DE POORT DOOR...
TOE MAAR! LOPEN!

GESCHROKKEN RIEP KEN:
ALS DE BUS ARCHIE RAAKT, ZIJN DE PASSAGIERS ER GEWEEST!
POLIZIA

Wie puzzelt er mee?

OPLOSSINGEN VAN DE PUZZELS UIT NR. 22

Vergelijking
KAT = HUISDIER

Visitekaartje
EDELSMID

Zandloperpuzzel

S l o e p
p o e s
s o p
o s
o
o m
m o t
m o o t
s t o o m

Raadsel AAL

Verborgen vogelnamen
1. merel (zom*er el*ke dag), 2. arend (niet g*aar en d*e), 3. pinguin (verkeersopstop*ping u in*), 4. eend (Roodkapj*e en d*e).

WIE WEET HET?

1 SAMPAN
- a. slaginstrument
- b. klein, oorspronkelijk Chinees kustvaartuig
- c. Spaanse dans

2 OCTOPUS
- a. inktvis
- b. sierplant
- c. tropische spin

3 PASTINAAK
- a. vaartuig
- b. witte soort peen
- c. antiek hoofddeksel

4 ANDORRA
- a. staat in Zuid-Amerika
- b. eiland in de Middellandse Zee
- c. Heel kleine staat in de Pyreneeën

5 MOCASSIN
- a. Indiaans schoeisel
- b. vloerbedekking
- c. gedroogd buffelvlees

6 SERGE
- a. aanspreektitel voor oosterse vorsten
- b. tabakssoort
- c. lichte wollen stof

* * *

RAADSEL

Het is een vis, die als een slang is;
Met P een stok, die dik en lang is;
Met Z iets, dat in een paleis is;
Met V een tint, die dof en grijs is.

EEN-WOORD-REBUS

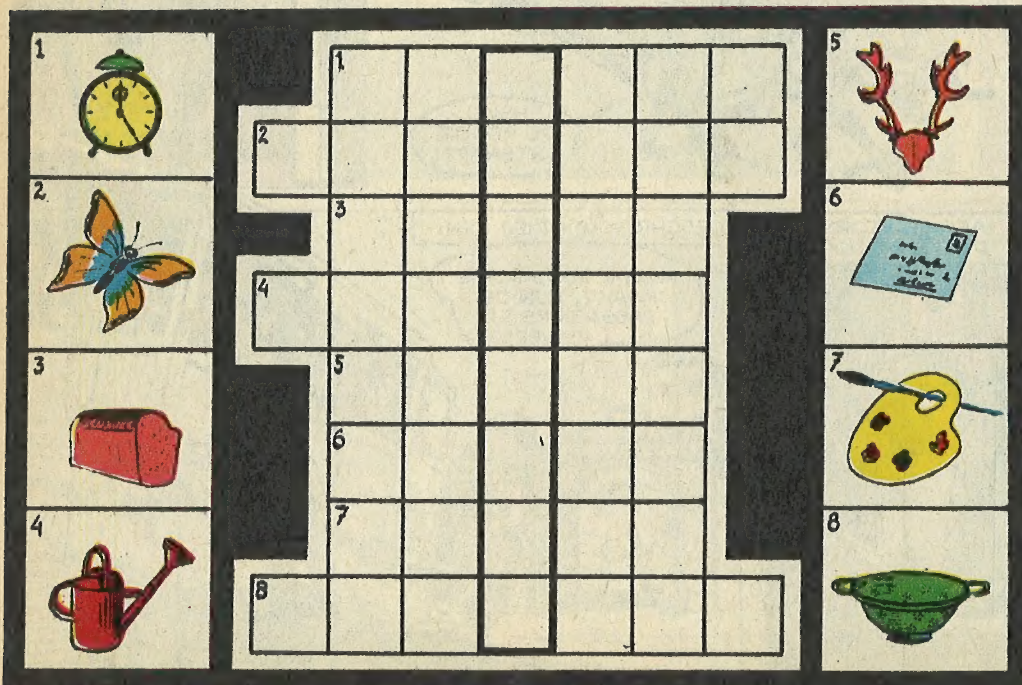
TOVERVIERKANT

Als je in dit vierkant de hieronder gevraagde woorden van links naar rechts goed hebt ingevuld, dan kun je dezelfde woorden ook van boven naar beneden lezen.

1 Roofvogel
2 Vrouwelijke aap
3 Lichtpaarse kleur
4 Harde slag; ontploffing

1			
2			
3			
4			

* * *

INVUL-RAADSEL

In deze figuur ga je van links naar rechts acht woorden invullen. Je ziet wel dat de woorden die je moet hebben, nu eens niet door omschrijvingen, maar door tekeningen aangegeven zijn.

Als je de juiste woorden gevonden hebt, moet je op de dikomlijnde rij letters van boven naar beneden de naam van een boom kunnen lezen.

* * *

DE GOUDEN STAD

MANDY WILSON EN HAAR BROER KEN HADDEN VAN ALLES ONTDEKT OVER PRINSES ELVIRA, MAAR NU LIEP HET SPOOR DOOD. ZE VERMOEDDEN DAT DE PRINSES, OP WEG NAAR KRETA, WAS OMGEKOMEN...

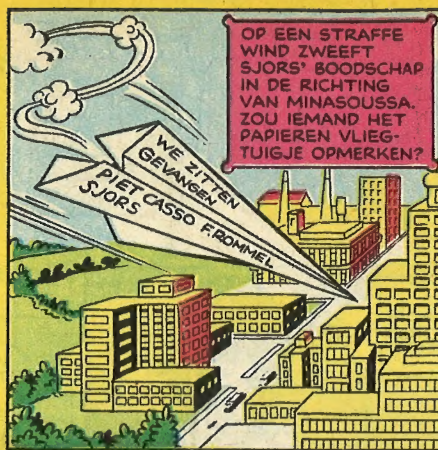

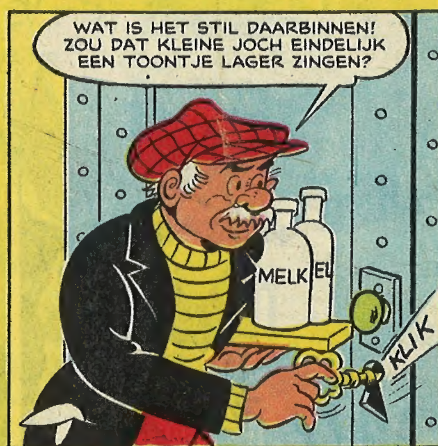

Voor Nederland: Redactie en administratie: Nassaulaan 51, Haarlem. Abonnementsprijs: 25 cent. Losse nummers: 35 cent.
Voor België adres: N.V. Tijdschriften Uitgevers Maatschappij, Van Schoonbekestraat 36, Antwerpen. Prijs: 5 frank.
Bij betaling van abonnementsgeld: postrekening 682400 t.n.v. Sjors van de Rebellenclub, Haarlem. A.u.b. vermelden: abonnement per post of per bezorger.